

Aleksis K

Hormonit hyrräävät

□ Urheilijat ovat vähän kuin sieniä. Sieniinkin ilmaantuu melkein joka kesä uusia aineita, jotka yhtäkkiä tekevät ennen suurina herkkuna pidetyistä hutjalääpäreistä tappavan myrkyllisiä – tai päinvastoin. Sama homma on urheilijoillakin. Sitä mukaa kuin doping-testit kehittyvät, kehittyvät myös doping-aineet, ja urheilijoista löytyy vähän väliä uusia pöppöjä joista kukaan ei ole ennen kuullutkaan. Niin kuin nyt tämä istukkahormoni, jota on ennen ollut vain raskaana olevissa naisissa, mutta nyt on myös raskaimman pään mieskuulantyöntäjissä.

Enpä enää ihmettelisi, vaikka joku pikamatkanjuoksija voittaisi kulta silikonirinnanmitalla tai karski atleetti lirauttaisi testipulloon simpanssin pissaa tai hullun lehmän maitoa. Kuka tietää vaikka näitä jo syötetäänkin samanlaisilla rehuilla kuin brittilehmiä, tai sitten pistelevät englantilaista pihvilihaa saadaksesen päälle oikein apinan raivon. Mitähän mahtaa olla siinäkin äiti-Sievisen kotimuonassa, jota ilman Jani-poika kramppaa?

Se vain on ihmeellistä, mitä hyötyä naisellisesta hormonista voi olla miesurheilijalle – ja onko ylipäänsä tällainen setä setä vai kenties täti. Lääkärit selittävät jotain sekavaa, että se tasapainottaa entisten aineiden vaikutusta, mutta jos niin on, ei kai siitä pitäisi enää rangaista, kun kerran ei ole saafu kiinni alkuperäisestä tökötistä. Tässähän joka tapauksessa vähennetään niiden entisten hormonien tehoa, eli heikennetään miehistä voimaa. Jos kuulantyöntäjä työntää miesten sarjassa, vaikka on muuttumassa naiseksi, itsehän hän siitä kärsii: joutuu työntämään raskaampaa kuulaa.

Vai mahtaisiko olla näinä tasa-arvon aikoina jo sillä tavalla, että käsitykset heikommasta astiasta ja vahvemmassa astiasta ovat heittäneet häränpyllyä. Siis naiset ovatkin vahvempia kuin miehet? Siinä tapauksessa kai pitäisi ryhtyä tekemään sukupuolitestejä miehille, eikä naisille kuten tähän asti. Jos todettaisiin että miesten sarjassa kilpaileekin jonkin muun sukupuolen edustaja, hänet lempattaisiin armosta naisten puolelle.

Mutta silloin myös säännöt pitäisi panna uusiksi. Esimerkiksi kuulantyönnössä naiset nykyisin lykkivät pari kiloa kevyempää pallukkaa kuin miehet. Jos naiset kuitenkin ovat vahvempia, kuulat pitäisi kääntää toisin päin, siis naisille 7,5-kiloinen ja istukkahormonittomille miehille viisikiloinen. Samoin täytyy tietysti tehdä keihään- ja kiekonheitossa ja muissakin lajeissa, joissa sukupuolisyryntää vielä esiintyy.

Saattaa kuitenkin olla, että tasa-arvoasiamies ei hyväksy tällaista ratkaisua, vaan vaatii täydellistä tasa-arvoa kaikkiin kilpailuihin. Silloin ei jää muuta mahdollisuutta kuin luopua kokonaan miesten lajeista ja naisten lajeista, ja kilpailuttaa kaikkia samoissa sarjoissa. Siitä olisi sekin etu, että sukupuolitestejä ei enää tarvittaisi lainkaan. Olisi aivan sama, onko kilpailija mies vai nainen vai jotain siltä väliltä.